

Ketkä ovat yhteiskunnan kivijalka?

Maailma syntyi kivistä. Sen alku ei ollut yksittäinen hetki, vaan pitkä ja hidas prosessi, jossa tuhannet kivet yhteistuumin rakensivat maapallon perustan. Suuret lohkat, terävät ja monikulmaiset, törmäsivät ja murskasivat toisiaan, kunnes niiden sirpaleet kasaantuivat, muodostaen yhteisen kokonaisuuden. Kivipöly leijui ilmassa, kiinnittyen ja tiivistyen yhdeksi massaksi. Ajan kuluessa, kerros kerrokselta, maapallon ydin ja kuori muovautuivat, vahvistuen ja valmistautuen kantamaan kaikkea elollista ja elotonta. Tästä alkoi matka, joka johti moninaisten elämänmuotojen syntyyn ja yhteiskuntiemme rakentamiseen. Samalla tavalla, kuten maailma on kasvanut kivistä, niin myös yhteiskuntamme rakentuu monista eri ammanteista ja yksilöistä, jokainen osansa kantava ja kokonaisuutta rikastuttava.

Maapallolla kaikki on yhteydessä toisiinsa. Vaikka biologian oppikirjat erottavat elolliset ja elottomat, todellisuudessa ne täydentävät ja muovaavat toisiaan. Kun katsoo kiveä, voi kuvitella, ettei sillä olisi mitään tekemistä kanssani, mutta jos tarkastelee sen rakennetta ja alkuperää, voi nähdä, kuinka se kätkee sisäänsä meille kaikille yhteisiä elementtejä. Kivien ja elollisten olentojen välinen yhteys on syvempää, ja niiden vuorovaikutus on jatkuva osa maapallon elämää ja kehitystä.

Tuomo Lappalaisen kirjoittama artikkeli “Leipää ja turvaa! Ammattien arvostus 2023 (Suomenkuvalehti 25.1.2024)” tarkastelee yhteiskunnan eri ammattiryhmien arvostuksen vaihteluita ja nostaa esiin, mitkä ammatit ovat nousseet arvostetuimmiksi ja mitkä jääneet varjoon. Suomalaisten arvostus eri ammanteja kohtaan vaihtelee suuresti, ja tämä ero näkyy selvästi esimerkiksi terveydenhuollon, pelastusalan ja luovan alan ammanteissa. Eniten arvostusta saa kirurgi, erikoislääkäri ja palopelastaja, kun taas kuvataiteilijan ammatti sijoittuu listalla alemmaksi. Tämä arvostuksen ero heijastuu myös siihen, kuinka ammatit menestyvät ja kuinka niitä tuetaan yhteiskunnassa

Ajatellaanpa, että ihmiset olisivat kuin maapallon aineksia, jotka hioutuvat yhdessä toimivaksi yhteiskunnaksi. Maapallon pinnalta nousevat ensimmäisenä hiekka ja savi, helposti löydettävät, mutta täynnä valtavaa potentiaalia. Hiekasta voidaan valmistaa kirkasta lasia, joka valaisee ja avaa näkymiä maailmaan. Savi taas taipuu käyttöesineiksi ja taiteeksi, muuttaen yksinkertaisuudesta syntyneen luovuuden arvokkaaksi. Nämä materiaalit muistuttavat ammatteja, jotka usein jäävät muiden varjoon, mutta joiden varaan rakentuu kulttuurimme kauneus, kuten sosiaalisen median vaikuttajat tai kuvataiteilijat, jotka ilmentävät sekä luonteenomaisia että menestyksellisiä piirteitä. Ilman näitä elementtejä maailma olisi väritön ja vajavainen, mutta juuri niiden ansiosta syntyy arvostusta ja pysyvyyttä, joka kestää sukupolvien ajan.

Hiekan ja saven alta paljastuu vaatimatonta, mutta äärimmäisen tärkeää soraa, jonka varaan koko yhteiskuntamme rakentuu. Ilman soraa talojen perustukset vajoaisivat, sillat sortuisivat ja infrastruktuuri romahtaisi. Sora ei vain täytä tyhjiä kohtia, vaan se antaa rakenteille niiden kaipaaman kestävyuden ja vakauden. Se kuvastaa täydellisesti asiakaspalvelutyöntekijöitä ja rakennusalan ammattilaisia, joiden työtä usein aliarvioidaan ja jätetään huomiotta. Ilman

heidän panostaan mikään ei pysyisi kuitenkaan pystyssä. Yritykset ja yhteiskunta tarvitsevat heidän lujuttaan ja sitkeyttään samalla tavalla kuin rakennelmat tarvitsevat soraa. Ulospäin pieneltä kokonaisuudelta näyttävä asia onkin todellisuudessa kaiken kantava voima. Pienten hiljaisten tukipilareiden varassa lepäävät siis kaikki.

Suomen kansalliskivi graniitti on olennainen osa maamme kallioperää, kattaen lähes puolet siitä. Se piilee niin pinnalla kuin syvemmilläkin, kantamassa yhteiskuntaamme ja sen rakenteita. Graniitti on kestävä, vastuullinen ja luotettava, aivan kuten opettajat, jotka nauttivat arvostuksesta tärkeässä roolissaan yhteiskunnan kehittäjinä. He istuttavat siemeniä, jotka kasvavat ajan myötä ja juurtuvat syvälle elämään, luoden pohjan tuleville sukupolville. Liuskekivi puolestaan muistuttaa poliiseja, jotka ovat kestäviä, joustavia ja aina valmiita suojelemaan yhteiskuntaa. Molemmat ammatit työskentelevät muiden hyväksi, muokaten ja suojellen yhteiskuntaa sekä tukien sen kehitystä.

Kirkkaasti kiiltävät timantit loistavat syvyyksissä, muovautuen äärimmäisten olosuhteiden ja paineen alla. Aika on hionut niistä erinomaisia, harvinaisia ja äärimmäisen arvokkaita. Kauneuden lisäksi ne ovat myös lujia ja teräviä, valmiita leikkaamaan ja muovaamaan maailmaa ympärillään. Timantit, kuten huippuosajaajat, eivät vain säihky kirkkaasti, vaan omaavat kyvyn teroittaa ja vahvistaa muita. Heidän terävyytensä ja kestävyytensä heijastavat ympärilleen voimaa, tarkkuutta ja kauneutta, muuttaen yhteiskunnan rakenteita. Kuten timantit syvällä maapallon uumenissa, ne ovat harvinaisia, mutta elintärkeitä.

Sakari Hankamäen kirjoittama kolumni *”Kaikki työ on arvokasta” – Sosiaaliturvan vastikkeellistaminen ei ole* (Uusisuomi.fi 20.9.2013) käsittelee ajatusta, että kaikkea työtä ei yhteiskunnassa aina tunnusteta työksi, vaikka se tuottaisi tärkeitä arvoja. Esimerkkinä hän mainitsee kotiäitien työn, jota ei usein katsota viralliseksi työksi, vaikka heidän panoksensa on keskeinen yhteiskunnassa. Tällainen ”työtön työ”, kuten myös taiteilijoiden työ, voi jäädä yhteiskunnan ulkopuolelle, vaikka se tuottaa arvoja, jotka ovat yhtä tärkeitä kuin palkkatyössä tuotetut arvot. Tämä herättää pohdinnan siitä, miten yhteiskunnassa arvot ja työ voivat olla kytköksissä, mutta kuitenkin jäädä tunnustamatta tietyissä muodoissaan?

Yhteiskuntamme kivijalka ei perustu pelkästään suuriin rakenteisiin, vaan se lepää meidän jokaisen panoksella. Se ei ole vain timanttien tai graniitin voimaa, vaan myös hiekan ja saven, jotka yhdessä luovat kestävyyttä ja tasapainoa. Helposti unohdetaan ne ammatit, jotka jäävät vähemmälle huomiolle, mutta niiden merkitys on myös elintärkeä. Kaikki työ, olipa se arvostettua tai vähemmän arvostettua, luo perustan, johon muut voivat nojata. Ei ole väliä, onko kyseessä asiantuntija vai arkinen työntekijä, koska kaikilla on omat arvonsa. Työn arvo ei piile sen näkyvyydessä tai palkkatasossa, vaan siinä, miten se tukee ja vahvistaa yhteiskunnan perusrakenteita.

Aivan kuten maapallo syntyi kivistä hitaasti ja monien vaiheiden kautta, myös yhteiskuntamme rakentaminen vaatii yhteistyötä, jossa jokainen rooli rikastuttaa kokonaisuutta. Maapallon alku oli tasapainoa etsivä prosessi, jossa eri elementit muovautuivat vahvaksi ja kestäväksi perusrakenteeksi. Samalla tavoin meidän on

muistettava, että yhteiskunnassa jokainen osa kantaa koko järjestelmää. On tärkeää tunnistaa, että tarvitsemme kaikkia kivilajeja, ja niiden keskinäinen tasapaino on avain yhteiskunnan kukoistukseen. Kun kaikki osat toimivat yhdessä, syntyy vahva ja kestävä kokonaisuus. Pyritään siis luomaan oma planeettamme, yhteinen, eheä ja elinvoimainen!

Itse valittu aineisto: [”Kaikki työ on arvokasta” - Sosiaaliturvan vastikkeellistaminen ei ole | Uusi Suomi Puheenvuoro](#)